

mohla uplatňovati podle § 167 obč. zák., kdyby žalobu opírala jen o skutečnost nemanželského slehnutí, nepřihlížeje k jeho příčině, že totiž bylo přivoděno souloží, kterou žalobkyně dopustila, byvší k ní pohnuta trestným činem a lstí žalovaného podle §u 1328 obč. zák. Není tudíž založena příslušnost okresního soudu podle §u 49 č. 2 j. n., nýbrž je příslušný podle §u 50 (odst. 1) j. n. sborový soud první stolice. Proto bylo napadené usnesení zrušeno a zůstalo při příslušnosti soudu první stolice mlčky uznané. Názor stěžovatelčin, že odvolací soud podle §u 45, j. n. nebyl ani oprávněn s otázkou předmětné příslušnosti z moci úřadu se zabývat, není ovšem správný, nýbrž je v příčině té přisvědčiti k vývodům odvolacího soudu, jež je tu ve shodě se stálým rozhodováním dovolacího soudu (sb. rozb. č. 217, 603, 965, 1627, 1990, 2641 a četná jiná sb. n. s.).

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 20. května 1927 č. j. R. I. 428/27. Dr. Grešl.

Odklad exekuce. Při usnesení o odkladu exekuce jest vůbec přihlížeti k zájmům obou stran a srovnati je mezi sebou navzájem a usnesení přizpůsobiti tomu, čím zájem se objeví silnější a zasluhující větší ochrany. Pravděpodobný výsledek sporu o nepřipustnost exekuce, vedeného proti vymáhajícímu věřiteli, zpravidla ovšem nemůže padati na váhu, tím však není řečeno, že by soud exekuční nemohl a nesměl při posuzování zákonných podmínek pro povolení exekučního návrhu přihlížeti k okolnostem, které vyšly v tomto sporu na jevo a jsou závažné pro posouzení. **Dodatečná jistota podle § 44 odst. 2 ex. ř.**

Po dražbě nemovitosti, patřivší manželům V. a E. N., domáhal se F. N. žalobou nepřipustnosti exekuce vyklizením vydražené nemovitosti a byla exekuce podle § 42 č. 5 ex. ř. odložena. Návrh vym. věřitelky, aby žalobci byla uložena jistota, soud prvý vyhověl a uložil mu podle § 44 ex. ř. jistotu v částce 24.000 Kč. Jako důvod, proč jistota byla dodatečně uložena, bylo uvedeno, že mezitím byla žaloba v první instanci zamítnuta, poněvadž teprve nyní se mohl soud přesvědčiti o důvodnosti žaloby a tím odůvodňovaného odkladu, který má význam pro řízení opravné, zahájené odvoláním.

Rekursní soud vyhověl stížnosti F. N. a zamítl návrh na uložení jistoty, poněvadž od usnesení povolivšího odklad bez jistoty nenastaly okolnosti, které činí pravděpodobným ohrožení vy-

máhající věřitelky a materiální odůvodnění žaloby nelze v tomto řízení zkoumati.

Nejvyšší soud obnovil usnesení první instance z těchto důvodů:

Rekursní soud změnil usnesení soudu prvního, jímž byl F. N. povolen další odklad exekuce jen. složí-li jistotu 24.000 Kč, z toho důvodu, že strana vymáhající netvrdila a neosvědčila, že by po povolení odkladu exekuce nastaly okolnosti, které činí pravděpodobným ohrožení jejího uspokojení.

Vymáhající věřitelka se brání vším právem tomuto usnesení.

§ 44 odst. 2 ex. ř. nelze vykládati v tom úzkém smyslu, že by musily k dřívějším okolnostem přistoupiti nové další okolnosti, jež osvědčují ohrožení, uspokojení nároku vymáhajícího věřitele, stačí naopak již, když se po povolení odkladu exekuce toto ohrožení projeví třeba z příčin, které tu již dříve byly, ale teprve později se ve svých účincích staly vymáhajícímu věřiteli a soudu poznatelnými.

Je základním úmyslem a účelem onoho zákonného předpisu stanovití zásadu, že může býti dodatečně žádáno o jistotu, osvědčí-li se z příčin třeba později se projevivších vůbec potřeba zajistiti nároky vymáhajícího věřitele tímto způsobem (srv. komentář Neumannův k § 44 str. 202 a 203).

Ostatně dlužno poukázati k tomu, že vym. věřitelka též osvědčila, že F. N. se hrubě chová vůči koupěchtivým, kteří se zajímají o koupi této reality, a haní tuto realitu, takže již v těchto okolnostech, které jsou způsobilé ohroziti výhodné zpeněžení reality, jest spatřovati nové okolnosti ve smyslu § 44 odst. 2 ex. ř., jež padají tím více na váhu, že jimi byl na straně F. N. zároveň osvědčen přímý úmysl poškozovací.

Pravděpodobný výsledek sporu o nepřípustnost exekuce, vedeného proti vymáhající veliteli, zpravidla ovšem nemůže padati na váhu, tím však není řečeno, že by soud exekuční nemohl a nesměl přihlížeti při posuzování zákonných podmínek pro povolení exekučního návrhu k okolnostem, které vyšly na jevo v tomto sporu a jsou závažné pro posouzení.

Při usnesení o odkladu exekucí jest vůbec přihlížeti k zájmům obou stran a srovnati je mezi sebou navzájem a usnesení přizpůsobiti tomu, či zájem se objeví silnější a zasluhující větší ochrany (§ 42 ex. ř. a § 162 jedn. ř.)

Pro toto srovnání stačí k vůli stručnosti poukázati na skutková zjištění prvního soudu v soutěžném sporu C IV. 58/26, jež nebyla v odvolání žalobcově napadena, a zdůrazniti při tom, že proti postiženému. v důvěře v odhadní protokol a v knihovni

stav ve veřejné dražbě nabytému právu vymáhající věřitelky stojí v tomto případě pochybný a sporný nárok odpůrcův, který byl uplatněn vůči vymáhající věřitelce jako vydražitelce teprve po dražbě, a vůči němuž vymáhající věřitelka vytýká z četných důvodů, objasněných blíže v onom sporu, nicotnost podle § 916 obč. zák. a zároveň odporovatelnost pro úmysl zkrátiti věřitele.

Za těchto okolností bylo vyhověti dovolacímu rekursu a obnoviti usnesení soudu první stolice, které úplně vyhovují věci a zákonu.

Rozhodnutí nejvyššího soudu z 3. května 1927 R I 308/27. J. K.

Jest na základě exekučního titulu proti prot. firmě kupce jednotlivce přípustna po jejím zrušení a výmazu z obch. rejstříku exekuce na bývalou její majitelku?

Může tato majitelka odporovati exekuci vylučovací žalobou podle § 37 ex. ř.?

Banka A vedla na základě rozsudku vydaného proti prot. firmě B. po jejím zrušení a výmazu z obch. rejstříku mobilární exekuci na bývalou majitelku této firmy C, která vylučovací žalobou podle § 37 ex. ř. uplatňovala proti vymáhající bance vlastnické nároky, odvolávajíc se na to, že je v tomto řízení osobou třetí, neboť zrušená firma byla převzata se všemi právy a povinnostmi osobou jinou.

Žaloba podle § 37 ex. ř. byla všemi instancemi zamítnuta, nejvyšším soudem z těchto důvodů:

Firma obchodníková jest pouze jménem, pod kterým provozuje obchod a kterým se v obchodě podepisuje (čl. 15. obch. zák.). Tím jest, pokud jde o firmu jednotlivce kupce, význam firmy vyčerpán, neboť firma kupce jednotlivce, jakožto kupecké jméno jeho, není samostatným právním podmětem, jím jest jen její majitel. — Proto má rozsudek, vydaný proti firmě kupce jednotlivce, právní účinnost jen proti kupci jednotlivci a to bez ohledu na to, zda se kupec později firmy vzdal, pokud se týče, zda firma byla z obchodního rejstříku vymazána.

Rozsudek krajského soudu v Jihlavě ze dne 12. listopadu 1925 byl vydán proti prot. firmě B. a proti téže firmě byla také exekuce povolena. Jako majitelka této firmy jednotlivce byla žalována a souzena dovolatelka, nynější žalobkyně C, která zůstala majitelkou až do dne zrušení a výmazu firmy z obchodního rejstříku. (3. září 1925.) Na tom nemění ničeho ta okolnost,